

Θεματική Ενότητα:
Αθλητική Αναψυχή – Αθλητικός Τουρισμός
Προφορικές Ανακοινώσεις 21^{ου} Διεθνούς Συνεδρίου Φυσικής Αγωγής & Αθλητισμού

Section:
Sports Recreation – Sports Tourism
Oral Presentations of the 21st International Congress of Physical Education & Sport

18161

ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΤΗΣ ΡΟΛΟΥ ΤΗΣ ΠΡΟΣΚΟΛΛΗΣΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ ΣΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΠΡΟΘΕΣΗΣ ΓΙΑ ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ ΤΗΣ ΠΕΖΟΠΟΡΙΑΣ: Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΟΥ

Καραγιώργος Θ., Αλεξανδρής Κ., Κουθούρης Χ.

Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

thomakar@hotmail.com

INVESTIGATING THE ROLE OF PLACE ATTACHMENT ON THE DEVELOPMENT OF INTENTION TO REPEAT TREKKING: THE CASE OF MOUNT OLYMPUS

T. Karagiorgos, K. Alexandris, C. Kouthouris

University of Thessaly, D.P.E.S.S.

Η προσκόλληση στην τοποθεσία είναι μια έννοια η οποία έχει χρησιμοποιηθεί στην βιβλιογραφία προκειμένου να περιγραφεί και να μετρηθεί η ανάπτυξη της συναισθηματικής σχέσης του ατόμου με έναν επώνυμο προορισμό. Στόχος της παρούσας έρευνας ήταν να διερευνηθεί κατά πόσο οι ορεινοί πεζοπόροι του Ολύμπου αναπτύσσουν συναισθηματική προσκόλληση με αυτόν και εάν η προσκόλληση αυτή μπορεί να προβλέψει την επανάληψη της πεζοπορίας στο βουνό. Το δείγμα της έρευνας αποτέλεσαν 307 (N=307) Έλληνες ορεινοί πεζοπόροι από τους οποίους οι 217 ήταν άνδρες και οι 90 γυναίκες με μέσος όρος ηλικίας ήταν τα 34,2 έτη. Το όργανο μέτρησης και καταγραφής των δεδομένων ήταν συνδυασμός από το ερωτηματολόγιο της προσκόλλησης στην τοποθεσία των Williams, Patterson, Roggenbuck, & Watson (1992) μέσα από την κλίμακα δύο διαστάσεων και από το ερωτηματολόγιο της πρόθεσης για επανάληψη της πεζοπορίας (αφοσίωση) των Filo, Funk & Alexandris (2008) που μετρήθηκε με μονοδιάστατη κλίμακα. Οι απαντήσεις για τη μέτρηση γινόταν σε πενταβάθμια κλίμακα Likert από το «Διαφωνώ» μέχρι το «Συμφωνώ». Για την ανάλυση των δεδομένων χρησιμοποιήθηκε το στατιστικό πρόγραμμα SPSS 20. Προκειμένου να διερευνηθεί η πρόθεση για επανάληψη της πεζοπορίας έγινε ανάλυση συστοιχιών για να ταξινομηθούν οι συμμετέχοντες σε ομάδες με χαμηλή και υψηλή προσκόλληση και t-test για να συγκριθεί η πρόθεση για επανάληψη της επίσκεψης στον Όλυμπο μεταξύ των δύο ομάδων με υψηλή και χαμηλή προσκόλληση. Η ανάλυση συστοιχιών ανέδειξε δυο κατηγορίες ως προς το επίπεδο προσκόλλησης: α) «χαμηλή» (F= 294.7, p<.001) και β) «υψηλή» (F=486,5, p<.001) προσκόλληση, όπου η ομάδα με «χαμηλή» προσκόλληση σημείωσε χαμηλότερα σκορ στους μέσους όρους, στις δυο διαστάσεις, σε σχέση με την άλλη ομάδα. Το t-test για την ανάλυση διακύμανσης των μέσων όρων των δύο ομάδων ως προς την πρόθεση για την επανάληψη της πεζοπορίας στον Όλυμπο έδειξε στατιστικά σημαντική διαφορά (t= -13,1, p<.001) αφού τα άτομα με υψηλή προσκόλληση είχαν υψηλότερο μέσο όρο (M.O= 4,2) στην πρόθεση για επανάληψη της πεζοπορίας στον Όλυμπο, από ότι τα άτομα με χαμηλή προσκόλληση (M.O=3,0). Τα αποτελέσματα της έρευνας έδειξαν ότι ο Όλυπος με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του και επωνυμία του έχει μια ιδιαίτερη συμβολική σημασία για τους πεζοπόρους, οι

οποίοι τείνουν να ταυτιστούν με τους συνειρμούς που αναπτύσσονται λόγω της επωνυμίας του και επίσης έχουν αναπτύξει μια σχέση εξάρτησης με τον Όλυμπο, λόγω των λειτουργικών χαρακτηριστικών του φυσικού περιβάλλοντος και της ιδιαιτερότητας της πεζοπορίας εκεί. Συνολικά φανερώνετε η αξία της προώθησης επώνυμων προορισμών για την ανάπτυξη μορφών αθλητικού τουρισμού.

Λέξεις κλειδιά: προσκόλληση στην τοποθεσία, αφοσίωση, Όλυμπος

18487

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΗΤΡΩΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΑΣΚΟΥΜΕΝΩΝ ΣΕ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΑΙ CHI

Χατζηπαναγιώτη Β., Ρόκκα Σ., Μάλλιου Π., Μαυρίδης Γ., Καρακατσάνης Λ.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α., Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Η.Μ. & Μ.Υ.

emichatz@gmail.com

EVALUATION OF PARTICIPATION MOTIVES IN TAI CHI PROGRAMS

V. Chatzipanagioti, S. Rokka, P. Malliou, G. Mavridis, L. Karakatsanis

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S., Democritus University of Thrace, Department of Electrical & Computer Engineering

Το Tai Chi Chuan είναι από τα πλέον δημοφιλή και ευρέως διαδεδομένα ολιστικά συστήματα άσκησης της Κίνας. Είναι μία μορφή εσωτερικής Πολεμικής και Κινητικής Τέχνης για τη διατήρηση της υγείας, τη θεραπεία ασθενειών, την αυτοάμυνα και τη γενικότερη σωματική και διανοητική υγεία του ανθρώπου. Η επιστημονική έρευνα, υποστηρίζει ότι η συμμετοχή στα προγράμματα Tai Chi προσφέρει αυξημένα επίπεδα ηρεμίας και χαλάρωσης, περισσότερη ενέργεια και ζωντάνια, μείωση του άγχους και της ψυχολογικής κόπωσης και συμβάλλει σημαντικά στη βελτίωση της διάθεσης και της ποιότητας ζωής των ασκουμένων (Adler & Roberts, 2006). Σκοπός της παρούσας εργασίας, ήταν να διερευνήσει τα κίνητρα συμμετοχής των ασκουμένων σε προγράμματα Tai Chi και να εξετάσει την επίδρασή τους στην ενεργητικότητα - υποκειμενική ζωντάνια των συμμετεχόντων. Το δείγμα της έρευνας αποτέλεσαν 92 ασκούμενοι (33 άντρες & 59 γυναίκες), με μέσο όρο ηλικίας 48 ± 7.92 χρόνια, οι οποίοι συμμετείχαν σε οργανωμένα προγράμματα Tai Chi του Εργαστηρίου Tai Chi Chuan της Φιλοπρόοδης Ένωσης Ξάνθης. Ως όργανα μέτρησης χρησιμοποιήθηκαν: το Recreation Experience Preference (Manfredo et al., 2007), με 16 ερωτήσεις για 5 διαστάσεις κινήτρων: επίτευξη-ενίσχυση αυτο-εικόνας, κοινωνική αναγνώριση, βελτίωση δεξιοτήτων, βελτίωση φυσικής κατάστασης και ελάττωση άγχους. Οι απαντήσεις μετά το πρόθεμα «συμμετέχω στο πρόγραμμα tai chi για να...» δίνονταν σε 7βάθμια κλίμακα τύπου Likert από το 1 (δε συμφωνώ καθόλου) έως το 7 (συμφωνώ πάρα πολύ) και η κλίμακα Υποκειμενικής Ζωτικότητας (Ryan & Frederick, 1997), τροποποιημένη για τον ελληνικό πληθυσμό από τους Vlachopoulos και Karavani (2009), με 7 ερωτήσεις και έναν παράγοντα, για την αξιολόγηση της υποκειμενικής ενεργητικότητας-ζωντανίας των συμμετεχόντων. Τα αποτελέσματα υποστήριξαν την αξιοπιστία και εσωτερική συνοχή των παραγόντων των δύο ερωτηματολογίων (α Cronbach's από .79 έως .89). Από την περιγραφική στατιστική φάνηκε ότι όλες οι διαστάσεις εμφάνισαν ικανοποιητικούς μέσους όρους, με τους υψηλότερους να παρουσιάζονται στην ενεργητικότητα, την ελάττωση του άγχους, τη βελτίωση φυσικής κατάστασης και το μικρότερο στην κοινωνική αναγνώριση. Τα αποτελέσματα της παρούσας έρευνας έδειξαν ότι οι ασκούμενοι στα προγράμματα Tai Chi κυρίως συμμετέχουν για την αύξηση της ενεργητικότητας, τη μείωση του άγχους και της έντασης και τη βελτίωση της φυσικής κατάστασης. Συμπερασματικά, τα αποτελέσματα της έρευνας θα πρέπει να ληφθούν υπόψη από τα στελέχη του χώρου προγραμμάτων άσκησης και αναψυχής, καθώς η συνεργασία τους με ειδικούς της Θεραπευτικής άσκησης και της Ψυχολογίας, μπορεί να αποτελέσει ένα αποτελεσματικό πεδίο στο σχεδιασμό ολιστικών προτύπων άσκησης και να συντελέσει στην αντιμετώπιση ενός από τα σημαντικά προβλήματα των προγραμμάτων άσκησης και αναψυχής που είναι τα χαμηλά ποσοστά διατηρησιμότητας.

Λέξεις κλειδιά: Tai Chi Chuan, μείωση άγχους, ενεργητικότητα, κίνητρα συμμετοχής

18599

ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΤΟΥ ΡΟΛΟΥ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΩΝ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΗΣ ΣΤΗΝ ΑΤΟΜΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΛΛΑΓΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΜΑΖΙΚΗ ΑΣΚΗΣΗ

Μπαλάσκα Π., Καϊμακάμης Κ., Αλεξανδρής Κ.

Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

pmpalask@phed.auth.gr

INVESTIGATING THE ROLE OF NEGOTIATION STRATEGY ON AN INDIVIDUAL' DECISION TO CHANGE HIS/HER BEHAVIOR ABOUT START TAKING PART IN SPORT MASS PARTICIPATION

P. Balaska, K. Kaimakamis, K. Alexandris

Aristotle University of Thessaloniki, D.P.E.S.S.

Σκοπός της έρευνας ήταν να μελετηθεί η στρατηγική διαπραγμάτευσης των εμποδίων που επιστρατεύουν τα άτομα προκειμένου να τα ξεπεράσουν και να εξελιχθούν στα στάδια αλλαγής της συμπεριφοράς ώστε να συμμετάσχουν σε φυσικές δραστηριότητες άσκησης. Στόχος ήταν να ταξινομηθούν τα άτομα σε δύο ομάδες ανάλογα με τον βαθμό χρήσης των στρατηγικών διαπραγμάτευσης (χαμηλό και υψηλό) και στην συνέχεια να εξεταστούν τα στάδια αλλαγής στις δύο αυτές ομάδες. Το δείγμα αποτέλεσαν τριακόσια ενήλικα άτομα (n=300) του Ν. Θεσσαλονίκης (178 άνδρες, 122 γυναίκες), με μέσο όρο ηλικίας 39 έτη. Τα όργανα μέτρησης ήταν: για τα στάδια αλλαγής Stage of Change Instrument (SCI: Marcus et al., 1992d και για την διαδικασία αλλαγής το Processes of Change Questionnaire (PCQ: Marcus et al., 1992c). Σύμφωνα με τα αποτελέσματα το μεγαλύτερο ποσοστό των συμμετεχόντων ανήκε στα στάδια της «Αδιαφορίας» και «Σκέψης» (65.6%), αρκετοί συμμετέχοντες (20.4%) ανήκαν στα στάδια «Προετοιμασίας» και «Πράξης» ενώ το μικρότερο ποσοστό (10.7%) ανήκε στο στάδιο της «Διατήρησης». Η ανάλυση συστοιχιών για την ταξινόμηση των συμμετεχόντων σύμφωνα με τις διαστάσεις αλλαγής συμπεριφοράς ανέδειξε δύο ομάδες: Χαμηλής Διαπραγμάτευσης (n=124) και Υψηλής Διαπραγμάτευσης (n=176). Η ομάδα Χαμηλής Διαπραγμάτευσης σημείωσε μείωση στη χρήση των στρατηγικών διαπραγμάτευσης καθώς τα στάδια αυξανόταν, ενώ αντίθετα η ομάδα Υψηλής Διαπραγμάτευσης αύξησε στη χρήση των στρατηγικών καθώς τα στάδια αυξάνονταν. Τα αποτελέσματα επιβεβαιώνουν το ιεραρχικό μοντέλο των ανασταλτικών παραγόντων συμμετοχής (Grawford, Jackson, & Godbey, 1991) και την θεωρία των στρατηγικών διαπραγμάτευσης (Crawford & Godbey, 1993; Prochaska & DiClemente, 1983), καθώς δείχνουν ότι η ικανότητα ενός ατόμου να χρησιμοποιεί συγκεκριμένες στρατηγικές διαπραγμάτευσης είναι καθοριστική στον να ξεπεράσει τα εμπόδια συμμετοχής. Τα αποτελέσματα της έρευνας θα συζητηθούν.

Λέξεις κλειδιά: στάδια αλλαγής συμπεριφοράς, διαδικασίες αλλαγής συμπεριφοράς, στρατηγικές διαπραγμάτευσης

18773

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΕΠΙΔΡΑΣΗΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ PILATES ΚΑΙ ΛΑΤΙΝΟΓΕΝΟΥΣ ΧΟΡΟΥ ΣΤΗΝ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΩΝ ΑΤΟΜΩΝ

Δημητρίου Α., Σοφιανίδης Γ., Χατζητάκη Β., Δημητρίου Ν.

Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

annareti092000@yahoo.gr

COMPARATIVE STUDY BETWEEN THE EFFECTS OF PILATES & LATIN DANCE IN BALANCE OF ELDERLY PEOPLE

A. Dimitriou, G. Sofianidis, V. Chatzitaki, N. Dimitriou

Aristotle University of Thessaloniki, D.P.E.S.S.

Οι πτώσεις και τα ατυχήματα που συμβαίνουν σε ηλικιωμένα άτομα λόγω της απώλειας της ισορροπίας αποτελούν ένα σοβαρό, παγκόσμιο, κοινωνικο-οικονομικό πρόβλημα που διαρκώς διογκώνεται. Πρόσφατες μελέτες δείχνουν τη σημασία της φυσικής άσκησης ως μέσο επιβράδυνσης της διαδικασίας του φυσικού εκφυλισμού λόγω γήρανσης και εμπλουτισμού της ποιότητας ζωής. Ένας νέος και εναλλακτικός τρόπος εξάσκησης για την βελτίωση της ισορροπίας μπορεί να είναι το pilates και ο χορός. Η παρούσα έρευνα είχε σα σκοπό να συγκρίνει την επίδραση δυο

διαφορετικών προγραμμάτων άσκησης, άσκηση με την μέθοδο Pilates και εκμάθηση λατινογενούς χορού στην δυναμική ισορροπία ηλικιωμένων ατόμων. Στην έρευνα συμμετείχαν εθελοντικά 31 άτομα (19 γυναίκες και 12 άνδρες άνω των 65 ετών. Η επιλογή των ηλικιωμένων έγινε τυχαία από τα Κ.Α.Π.Η. (Κέντρο Ανοιχτής Προστασίας Ηλικιωμένων) των διαφόρων διαμερισμάτων του Δήμου Θεσσαλονίκης. Τα άτομα χωρίστηκαν με τυχαία επιλογή σε τρεις ομάδες, την ομάδα Pilates, (Ο. Ρ), 5 άνδρες και 6 γυναίκες ηλικία: 68 ± 3 έτη), την ομάδα Λατινογενούς χορού (Ο.Χ)., 4 άνδρες και 7 γυναίκες ηλικία: 65 ± 2 έτη) και την ομάδα ελέγχου ((Ο.Ε.) 3 άνδρες και 6 γυναίκες ηλικίας ηλικία: 66 ± 3 έτη) η οποία συμμετείχε στην αρχική και τελική αξιολόγηση της ισορροπίας χωρίς να συμμετάσχει στο πρόγραμμα άσκησης. Το πρόγραμμα άσκησης διήρκησε 12 εβδομάδες. Η Ο.Ρ & η Ο.Χ πραγματοποίησε συνολικά 24 συνεδρίες (2 φορές/εβδομάδα). Κάθε συνεδρία διήρκησε 60 λεπτά. Η αξιολόγηση της δυναμικής ισορροπίας έγινε με τη δοκιμασία των ρυθμικών ταλαντώσεων του κορμού οι οποίες εκτελέστηκαν για 60 δευτ στο Προσθι/Οπίσθιο (ΠΟ) επίπεδο (60δευτ) με και χωρίς την καθοδήγηση μετρονόμου (0.3 Hz). Για την αξιολόγηση της δυναμικής ισορροπίας, καταγράφηκε το εύρος ταλάντωσης του κορμού (Flock of Birds, Ascension, U.S.A, 100 Hz) και η μετατόπιση του Κέντρου Πίεσης (ΚΠ) (Bertec, U.S.A, 100 Hz) στο προσθοπίσθιο (y) επίπεδο. Ως αποτέλεσμα της εφαρμογής του προγράμματος εκμάθησης λατινογενών χορών βρέθηκε α) η αύξηση του εύρους ταλάντωσης του κορμού στην κυρίαρχη διεύθυνση κίνησης και ταυτόχρονα β) μείωση της τυπικής απόκλισης του εύρους της μετατόπισης του Κατά την ρυθμική ταλάντωση με μετρονόμο. Το πρόγραμμα Pilates είχε θετική επίδραση, όμως όχι στατιστικά σημαντική. Συμπερασματικά, ο λατινογενής χορός μπορεί να αποτελέσει μία αποτελεσματικότερη μορφή άσκησης για την βελτίωση της σταθερότητας κατά την εκτέλεση δυναμικών ρυθμικών δεξιοτήτων ισορροπίας

Λέξεις κλειδιά: balance, elderly, pilates

18925

ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΡΙΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Τύμβιου Ε., Τζέτζης Γ., Μαραγκός Α., Κώστα Γ.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α. , Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

etymviou@phyed.duth.gr

THE PERCEPTIONS AND ATTITUDES OF FEMALE STUDENTS FOR THE WOMEN'S FOOTBALL IN CYPRUS

E. Tymviou, G. Tzetzis, A. Marangos, G. Costa

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S. , Aristotle University of Thessaloniki, D.P.E.S.S.

Το γυναικείο ποδόσφαιρο στην Κύπρο ξεκίνησε δειλά-δειλά το 1972 με την δημιουργία της πρώτης γυναικείας ομάδας. Το πρώτο γυναικείο παγκύπριο πρωτάθλημα ξεκίνησε το 1998-1999 με πρωταθλήτρια την Λευκοθέα Λατσιών. Ο σκοπός της παρούσας μελέτης ήταν να καταγραφεί η στάση και η αντίληψη που έχουν οι μαθήτριες ηλικίας 9-16 ετών για το γυναικείο ποδόσφαιρο. Το δείγμα αποτέλεσαν 333 μαθήτριες από ιδιωτικά σχολεία στη Λεμεσό. Χρησιμοποιήθηκε ένα νέο ερωτηματολόγιο με κύριες έννοιες ενθάρρυνσης στάσεων, ανάμειξης και δημογραφικών βασισμένο στο Measure of Attitudes Toward Sports και Measures of Sport Participation Encouragement των Giuliano, Rorr & Knight, (2000). Η αξιολόγηση έγινε κατά την διάρκεια επίσκεψης της γυναικείας ποδοσφαιρικής ομάδας των Arollon Ladies στα σχολεία για σκοπούς προώθησης και ανάπτυξης του γυναικείου ποδοσφαίρου στην Κύπρο. Το ερωτηματολόγιο στις μαθήτριες μοιράστηκε στην αρχή του μαθήματος και το πρώτο σκέλος απαντήθηκε πριν ξεκινήσει η ενημέρωση και το μάθημα, για την στάση τους γύρω από το ποδόσφαιρο και συγκεκριμένα το γυναικείο ποδόσφαιρο. Το δεύτερο σκέλος του ερωτηματολογίου απαντήθηκε στο τέλος του μαθήματος αξιολογήθηκε και πάλι η στάση τους, αν μετά την ενημέρωση που είχαν, άλλαξε η συμπεριφορά και η άποψή τους απέναντι από το άθλημα. Για την ανάλυση των δεδομένων έγιναν τεστ αξιοπιστίας, περιγραφική ανάλυση, ανάλυση δακύμανσης One Way Anova και ανάλυση παλινδρόμησης. Τα αποτελέσματα έδειξαν πως ο δείκτης αξιοπιστίας Cronbach α (α .89). Το προφίλ των μαθητριών που συμμετείχαν στην έρευνα ηλικίας περίπου μέσο όρο 13 ετών. Όσον αφορά την χώρα καταγωγής τους το μεγαλύτερο ποσοστό των μαθητριών ήταν από την Κύπρο ενώ όσον αφορά τις χώρες του εξωτερικού το μεγαλύτερο ποσοστό δήλωσε ότι κατάγεται από

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral presentation is certified through this electronic file.

την Ρωσία. Διαπιστώθηκε πως κατορθώσαμε να αλλάξουμε την στάση των κοριτσιών γύρω από το γυναικείο ποδόσφαιρο. Πιο συγκεκριμένα οι μαθήτριες δήλωσαν πριν το μάθημα πως σπάνια παρακολουθούν γυναικείο ποδόσφαιρο, ενώ μετά το μάθημα, οι μαθήτριες δήλωσαν ότι το γυναικείο ποδόσφαιρο το βρήκαν πιο ενδιαφέρον και πως θα ήθελαν να δοκιμάσουν να παίξουν. Η θετική παρακίνηση και η παρότρυνση του καθηγητή φυσικής αγωγής του σχολείου (Κ.Φ.Α) ίσως να τις έκανε να πειστούν περισσότερο για να ξεκινήσουν το ποδόσφαιρο. Το αρνητικό βέβαια, από τα αποτελέσματα είναι ότι κατά κύριο λόγο πιστεύουν πως οι γονείς τους δεν θα τις ενθάρρυναν να ασχοληθούν με το ποδόσφαιρο. Στην ανάλυση παλινδρόμησης τα αποτελέσματα έδειξαν πως το 18% προβλέπει την ενθάρρυνση των μαθητριών από το μάθημα και από την στάση τους ότι είναι μία πολύ καλή μορφή άσκησης. Επομένως, άμεσος στόχος είναι να γίνει μια έγκυρη ενημέρωση για το γυναικείο ποδόσφαιρο σε όλους γονείς να λυθούν οποιοσδήποτε απορίες που πιθανότατα μπορεί να προκύψουν με συγκεκριμένα παραδείγματα.

Λέξεις κλειδιά: women's football, attitudes, encouragement

19035

ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΤΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΦΥΛΟΥ, ΤΗΣ ΕΠΙΔΟΣΗΣ, ΤΩΝ ΣΩΜΑΤΟΜΕΤΡΙΚΩΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΜΠΕΙΡΙΑΣ ΑΝΑΡΡΙΧΗΤΩΝ-ΤΡΙΩΝ ΑΡΧΑΡΙΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ ΣΤΗΝ ΔΙΑΡΚΕΙΑ 2 ΕΤΩΝ

Αστραπέλλος Κ. , Δαλάκης Α., Ματσούκα Ο., Κώστα Γ.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

forest@otenet.gr

INVESTIGATING THE RELATION AMONG GENDER, BODY-METRICS DATA PERFORMANCE AND LOW LEVEL MALE AND FEMALE CLIMBERS' EXPERIENCE DURING A TWO YEARS TIME

K. Astrapellos, A. Dalakis, O. Matsouka, G. Costa

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S.

Η Αναρρίχηση σε βράχο, σε πάγο, σε κλειστές ή ανοιχτές πίστες αποτελεί σημαντικό προϊόν παροχής υπηρεσιών των εταιριών αθλητικής ψυχαγωγίας και αναψυχής. Σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν να διερευνηθεί η σχέση μεταξύ του φύλου, του βάρους, του ύψους (δείκτης μάζας σώματος), της εμπειρίας και της επίδοσης, σε ενήλικες αρχάριους αναρριχητές-τριες στην διάρκεια 2 ετών. Το δείγμα της έρευνας αποτέλεσαν οι φοιτητές (47 (34 άνδρες & 13 γυναίκες) & 107 (63 άνδρες & 44 γυναίκες)), που παρακολούθησαν το μάθημα επιλογής του 3ου και 4ου έτους σπουδών του ΤΕΦΑΑ, ΔΠΘ, «Τεχνική Αναρρίχηση», το χειμερινό εξάμηνο του 2011-2012 και του 2012-2013. Μετά το τέλος των μαθημάτων πραγματοποιήθηκε μια μέτρηση στην οποία οι φοιτητές μετά το ηχητικό σήμα του ερευνητή έπρεπε να «σκαρφαλώσουν» σε ανοιχτή αναρριχητική πίστα ύψους 6 μέτρων στο μικρότερο δυνατό χρόνο. Την πρώτη χρονιά τερμάτισαν 27 (20 άνδρες & 7 γυναίκες) ενώ την δεύτερη 55 (37 άνδρες & 18 γυναίκες) καταγράφοντας μία επίδοση. Από τα αποτελέσματα της πολυμεταβλητής ανάλυσης MANOVA δεν φάνηκε να υπάρχει αλληλεπίδραση του φύλου, του βάρους, του ύψους και του δείκτη μάζας σώματος στην επίδοση των συμμετεχόντων-ουσών ενώ φάνηκε να υπάρχουν κύριες επιδράσεις του φύλου του βάρους, του ύψους και του δείκτη μάζας σώματος και της πρώτης και της δεύτερης χρονιάς των μετρήσεων με $F(2,11)= 15,698$ και $sig= ,009$ και $F(2,11)= 6,337$ και $sig= ,046$. Δεν φάνηκε επίσης να υπάρχει αλληλεπίδραση του φύλου των συμμετεχόντων-ουσών με την επίδοση και την εμπειρία τους στην συγκεκριμένη δραστηριότητα. Δεν υπήρξαν επίσης κύριες επιδράσεις του παράγοντα φύλο με την επίδοση και την εμπειρία τους με $F(2,11)= ,744$ και $sig= ,615$ και $F(2,11)= ,623$ και $sig= ,688$. Συμπερασματικά η επίδοση των αρχαρίων αναρριχητών δεν φάνηκε να επηρεάζεται από το φύλο, τα σωματομετρικά στοιχεία και την εμπειρία των συμμετεχόντων-ουσών. Κατά τους ερευνητές απαιτείται περαιτέρω έρευνα αυξάνοντας τον αριθμό του δείγματος, τροποποιώντας τα στοιχεία της αναρριχητικής πίστας καθώς και εφαρμόζοντας εναλλακτικούς τρόπους προπόνησης των συμμετεχόντων-ουσών. Τα αποτελέσματα της παρούσης έρευνας συμφωνούν με την διεθνή βιβλιογραφία.

Λέξεις κλειδιά: αναρρίχηση, αρχάριοι αναρριχητές-τριες, τεχνητό πεδίο

18895

Η ΣΧΕΣΗ ΤΩΝ ΚΙΝΗΤΡΩΝ ΤΩΝ ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΤΟΥΡΙΣΤΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΘΕΣΗ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΤΟΥΣ ΣΤΟΝ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟ

Σαρμαδοπούλου Δ., Τζετζής Γ., Λόλα Χ. Α.

Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

sarmado_des@hotmail.com

THE RELATIONSHIP OF SPORT TOURISTS' MOTIVES WITH THEIR INTENTION TO RETURN TO THE DESTINATION.

D. Sarmadopoulou, G. Tzetzis, A. S Lola

Aristotle University of Thessaloniki, D.P.E.S.S.

Τα κίνητρα είναι η εσωτερική παρακίνηση ενός ατόμου να συμμετάσχει σε μία δραστηριότητα, για την ευχαρίστηση και την ικανοποίηση που αντλεί απλώς και μόνο από την εκτέλεσή της. Οι ερευνητές προσπάθησαν να βρουν ποια κίνητρα ωθούν τους αθλητικούς τουρίστες στην παρακολούθηση αθλητικών δραστηριοτήτων. Ελάχιστοι όμως ασχολήθηκαν με τα κίνητρα που ωθούν τους τουρίστες στην ενεργή συμμετοχή τους σε αθλητικές τουριστικές δραστηριότητες. Σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν να εξετάσει την επίδραση των κινήτρων, τουριστών του wind surfing στην πρόβλεψη επιστροφής στον προορισμό για επανάληψη της αθλητικής δραστηριότητας. Για την έρευνα αυτή χρησιμοποιήθηκε το μοντέλο των κινήτρων που συμπεριλάμβανε δέκα διαστάσεις: α) επίτευξη στόχων, β) δράση/διέγερση, γ) αυτονομία/ηγεσία, δ) κίνδυνος/ρίσκο, ε) οικογένεια/άνθρωποι με κοινά ενδιαφέροντα, ζ) μάθηση, η) απόλαυση της φύσης, θ) ενδοσκόπηση/δημιουργικότητα, ι) βελτίωση φυσικής κατάστασης, κ) απόδραση. Διανεμήθηκαν 350 ερωτηματολόγια σε ενεργούς αθλητικούς τουρίστες που συμμετείχαν σε θαλάσσια σπορ και αξιολογήθηκαν τα 301 ποσοστό επιστροφής (86%). Το ερωτηματολόγιο περιελάμβανε 37 ερωτήσεις για τα κίνητρα και τρεις ερωτήσεις για την «πρόθεση επιστροφής στον προορισμό». Από τον έλεγχο της αξιοπιστίας επιβεβαιώθηκε η εσωτερική συνοχή της κλίμακας. Από τον έλεγχο της εγκυρότητας διερευνήθηκαν οι προτεινόμενες διαστάσεις και επιβεβαιώθηκε η παραγοντική φόρτιση. Σημαντικότερα κίνητρα συμμετοχής ήταν η «δράση/διέγερση», η «βελτίωση φυσικής κατάστασης», η «απόδραση» και η «μάθηση». Για τον έλεγχο του ποσοστού πρόβλεψης της «πρόθεσης επιστροφής στον προορισμό» χρησιμοποιήθηκε η ανάλυση παλινδρόμησης και από τα αποτελέσματα φάνηκε ότι μόνο οι παράγοντες «κίνδυνος/ρίσκο», «δράση/διέγερση» και η «βελτίωση φυσικής κατάστασης» προέβλεπαν στατιστικά σημαντικό ποσοστό (25,2%) της πρόθεσης επιστροφής στην τοποθεσία, πιθανά λόγω της έντονης φύσης του αθλήματος. Τα αποτελέσματα έχουν θεωρητικό και πρακτικό ενδιαφέρον και μπορούν να χρησιμοποιηθούν ώστε να προβλέψουν τη συμπεριφορά των αθλητικών τουριστών.

Λέξεις κλειδιά: κίνητρα, πρόθεση επιστροφής, wind surfing

19064

ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ – ΠΡΟΣΒΑΣΙΜΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

Ζιουμπιλούδη Α., Υφαντίδου Γ., Κώστα Γ., Μπάτσιου Σ., Τσίτσκαρη Ε.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

ag_ziou@hotmail.com

SPORTS TOURISM AND PEOPLE WITH DISABILITIES – ACCESSIBILITY AND PROSPECTS

A. Zioumpiloudi, G. Yfantidou, G. Costa, S. Mpatsiou, E. Tsitskari

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S.

Το ταξίδι βασισμένο στις αθλητικές δραστηριότητες έχει σημειώσει ραγδαία ανάπτυξη τις δύο τελευταίες δεκαετίες. Ο αθλητικός τουρισμός είναι μία μορφή τουρισμού που κερδίζει συνεχώς έδαφος αποτελώντας ένα ταχέως αναπτυσσόμενο φαινόμενο με παγκόσμιες διαστάσεις και σημασία σε πολλά επίπεδα. Ο τουρισμός και ο αθλητισμός αποτελούν τομείς που έχουν τη δύναμη να βελτιώσουν την ποιότητα ζωής των ατόμων με αναπηρία και χωρίς αναπηρία. Τα άτομα με αναπηρία αντιπροσωπεύουν μια μεγάλη και αναπτυσσόμενη αγορά για τις τουριστικές επιχειρήσεις και η συμμετοχή τους σε φυσικές δραστηριότητες, προγράμματα άσκησης και αναψυχής, αλλά και στον αγωνιστικό αθλητισμό είναι ευεργετική. Η έρευνα στον τουρισμό για τα άτομα με αναπηρία βρίσκεται σε εξέλιξη με το ζήτημα της προσβασιμότητας να πολιορκεί το ενδιαφέρον πολλών ερευνητών. Οι

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral presentation is certified through this electronic file.

τουρίστες με αναπηρία συναντούν εμπόδια στη συμμετοχή τους σε δραστηριότητες αθλητισμού και αναψυχής εξαιτίας της έλλειψης προσβάσιμων προορισμών, εγκαταστάσεων, μέσων μεταφοράς, κατάλληλης πληροφόρησης, εμποδίων επικοινωνίας και συμπεριφοράς, καθώς και της εύρεσης προσιτής και προσβάσιμης διαμονής. Σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν η διερεύνηση των διαστάσεων προσβασιμότητας των αθλητικών τουριστών με αναπηρία όσον αφορά στα τουριστικά καταλύματα και στις αθλητικές εγκαταστάσεις και των διαστάσεων των ανθρωπίνων αναγκών τους. Διανεμήθηκαν ερωτηματολόγια σε αθλητικούς τουρίστες με αναπηρία ηλικίας 18 ετών και άνω, άνδρες και γυναίκες, με κινητικές και αισθητηριακές αναπηρίες (όρασης ή ακοής). Χρησιμοποιήθηκε τμήμα του ερωτηματολογίου Accessible Tourism Accommodation Survey - ATAS που αφορά στις ανάγκες διαμονής των ατόμων με αναπηρία με βάση την προσβασιμότητα (64 ερωτήσεις) με την προσθήκη 9 ερωτήσεων για τις ανάγκες της έρευνας, τμήμα του ερωτηματολογίου TRPS - Tourist Role Preference Scale των Gibson και Yiannakis (2002) για την εξέταση σημαντικών ψυχολογικών αναγκών (22 ερωτήσεις), τμήμα 24 ερωτήσεων που αφορούν σε αθλητικές δραστηριότητες για άτομα με αναπηρία και τμήμα 9 ερωτήσεων που αφορούν σε δημογραφικά στοιχεία και σε συγκεκριμένη προτίμηση προορισμού. Το ATAS εξετάζει 6 παράγοντες: 1) Βασική Κινητικότητα, 2) Ακοή και Όραση (Επικοινωνία), 3) Περιπατητικότητα (Ασφάλεια), 4) Υπηρεσίες και Ασφάλεια, 5) Ανέσεις/Παροχές (Άνεση και Αναψυχή), 6) Συμπληρωματική/Επιπρόσθετη Κινητικότητα και το TRPS εξετάζει 6 παράγοντες: 1) Ανάγκη για αυτοεκτίμηση και αναγνώριση από τους άλλους, 2) Φυσιολογικές ανάγκες, 3) Η ανάγκη για αγάπη (κοινωνικές ανάγκες), 4) Η ανάγκη για αυτοολοκλήρωση, αυτενέργεια και αυτοανάπτυξη, 5) Οι ανάγκες ασφάλειας, 6) Εξωτερικό περιβάλλον: Η ανάγκη για διέγερση και εξερεύνηση. Η μελέτη των ανωτέρω παραγόντων θα συμβάλει σημαντικά στο να κατανοήσει η βιομηχανία του τουρισμού τις ανάγκες των αθλητικών τουριστών με αναπηρία και να προβεί στο σχεδιασμό και επανασχεδιασμό προϊόντων και υπηρεσιών στο χώρο του αθλητικού τουρισμού, παρέχοντας περισσότερες ευκαιρίες για ταξίδι σε ένα περιβάλλον χωρίς περιορισμούς και εμπόδια.

Λέξεις κλειδιά: αθλητικός τουρισμός, άτομα με αναπηρία, προσβασιμότητα

19173

ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΠΡΟΦΙΛ ΤΩΝ ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΤΟΥΡΙΣΤΩΝ ΤΟΥ ΚΛΑΣΙΚΟΥ ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Βερνάδου Α., Αποστολοπούλου Δ., Υφαντίδου Γ., Κώστα Γ., Τσίτσκαρη Ε., Μιχαλοπούλου Μ.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α., Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Τ.Ε.Φ.Α.Α., annavernadou@hotmail.com

RECORDING THE PROFIL OF SPORT TOURIST OF THE CLASSIC MARATHON IN ATHENS

A. Vernadou, D. Apostolopoulou, G. Yfantidou, G. Costa, E. Tsitskari, M. Michalopoulou

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S., Kapodistrian University of Athens, D.P.E.S.S.

Ο αθλητικός τουρισμός έχει τις ρίζες του στην αρχαιότητα, οι κάτοικοι των πόλεων κρατών ταξίδευαν για να παρακολουθήσουν ή να συμμετέχουν σε αθλητικά γεγονότα. Σήμερα ένα από τα σημαντικά αθλητικά γεγονότα που προσελκύει αθλητές και θεατές απ' όλο τον κόσμο είναι ο διεθνής Κλασικός Μαραθώνιος Αθηνών. Για την επιβίωση και την εξέλιξη του αθλητικού τουρισμού, σημαντική είναι η διερεύνηση και η ανάλυση των χαρακτηριστικών και των αναγκών του αθλητικού τουρίστα. Ο σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν να καταγραφεί το προφίλ των αθλητικών τουριστών που συμμετείχαν ή/και παρακολούθησαν τον Κλασικό Μαραθώνιο της Αθήνας. Για τη διερεύνηση της τυπολογίας των Ελλήνων και ξένων τουριστών στην Αθήνα χρησιμοποιήθηκε το ερωτηματολόγιο "Tourist Roles Preference Scale" (TRPS) των Gibson και Yiannakis (2002), μεταφρασμένο και προσαρμοσμένο σε Έλληνες, Βρετανούς, Γάλλους και Γερμανούς τουρίστες από τους Υφαντίδου, Κώστα και Μιχαλοπούλου (2007). Η έρευνα πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα στις 11 Νοεμβρίου του 2012. Απαντήθηκαν 200 ερωτηματολόγια από εγχώριους και ξένους αθλητικούς τουρίστες, που επισκέφτηκαν την Αθήνα με σκοπό την παρακολούθηση ή την συμμετοχή στον Κλασικό Μαραθώνιο ή τα 5/10χλμ. Για την ανάλυση των αποτελεσμάτων, πραγματοποιήθηκε περιγραφική στατιστική ανάλυση, ανάλυση διακύμανσης ως προς 1 ανεξάρτητο παράγοντα (one-way Anova) και ανάλυση t-test. Τα αποτελέσματα έδειξαν πως παρουσιάστηκε ψηλός δείκτης αξιοπιστίας τόσο στις ανάγκες των τουριστών (.81) όσο και στις συμπεριφορές/κίνητρα (.743). Από την ανάλυση και των συμπεριφορών των

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral presentation is certified through this electronic file.

αθλητικών τουριστών, παρουσιάστηκαν οκτώ τουριστικοί ρόλοι, ο αναζητητής 28%, ο τουρίστας υπαίθριων δραστηριοτήτων 50,5%, ο τουρίστας υψηλής κατηγορίας 7,5%, ο ανθρωπολόγος-αρχαιολόγος 72,5%, ο εραστής του ήλιου 82%, ο αναζητητής δράσης 42%, ο οργανωμένος μαζικός τουρίστας 22,5% και ο ενεργητικός αθλητικός τουρίστας 32,5%. Από την ανάλυση των αναγκών των αθλητικών τουριστών παρουσιάστηκαν πέντε παράγοντες, η ανάγκη για αυτοεκτίμηση και αναγνώριση από τους άλλους 84,5%, οι ανάγκες ασφάλειας 87% η ανάγκη για αγάπη (κοινωνικές ανάγκες) 83,5%, η ανάγκη για αυτοολοκλήρωση, αυτενέργεια και αυτοανάπτυξη 77,5% οι φυσιολογικές ανάγκες 82%. Τα συμπεράσματα της έρευνας θα βοηθήσουν στην εξέλιξη του αθλητικού τουρισμού, καθώς είναι σημαντική η διερεύνηση και η ανάλυση των χαρακτηριστικών και των αναγκών του αθλητικού τουρίστα, για την κατανόηση των αναγκών τους και την ανάπτυξη προϊόντων που θα τους ικανοποιήσουν καλύτερα. Επίσης, μέσω της σκιαγράφησης του προφίλ τους, θα βρεθούν τρόποι για την προώθηση των τουριστικών προϊόντων με σκοπό την ανάπτυξη της κατανάλωσης τους.

Λέξεις κλειδιά: αθλητικός τουρισμός, προφίλ, Μαραθώνιος

19519

Ο ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Νίκου Μ., Ματσούκα Ο., Τσίτσκαρη Έ., Κώστα Γ., Υφαντίδου Γ.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α., Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

mnikou@phyed.duth.gr

WINTER TOURISM IN MACEDONIA, GR

M. Nikou, O. Matsouka, E. Tsitskari, G. Costa, G. Yfantidou

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S, University of Thessaly, D.P.E.S.S.

Ο χειμερινός τουρισμός ως εναλλακτική μορφή τουρισμού αφορά στους τουρίστες που επιλέγουν να περάσουν τις διακοπές τους σε χειμερινά θέρετρα συμμετέχοντας παράλληλα σε υπαίθριες δραστηριότητες αθλητικής αναψυχής. Σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν να καταγραφεί το προφίλ του χειμερινού τουρίστα Αναψυχής στο χιονοδρομικό κέντρο του Καϊμακτσαλάν. Οι συμμετέχοντες στην έρευνα ήταν 274 άτομα, ηλικίας από 17 έως 60 ετών, οι οποίοι επισκέφτηκαν το χιονοδρομικό κέντρο του Καϊμακτσαλάν. Το όργανο μέτρησης που χρησιμοποιήθηκε στην παρούσα έρευνα ήταν ερωτηματολόγιο - Tourists Role Preference Scales. Ύστερα από στατιστική επεξεργασία των δεδομένων εντοπίστηκαν τα ακόλουθα αποτελέσματα. Μέσω της ανάλυσης διακύμανσης ως προς ένα παράγοντα (one-way ANOVA) διαπιστώθηκε σημαντική μόνο μεταξύ των δραστηριοτήτων που κάνουν οι χειμερινοί τουρίστες και του ύψους του εισοδήματός τους ($F=4.026$, $Sig\ 0.028$). Επίσης, ανακαλύφθηκε ότι δεν υπάρχει καμία απολύτως επίδραση των δημογραφικών στοιχείων του δείγματος ως προς την επιλογή των αθλημάτων που επιλέγουν να κάνουν οι χειμερινοί τουρίστες. Τέλος, εντοπίστηκε ότι το βαθμός ικανοποίησης των αναγκών των χειμερινών τουριστών έχει επίδραση μόνο με την ηλικία ($F=4.125$, $Sig = 0.049$). Ουσιαστικά, ανακαλύφθηκε ότι οι δραστηριότητες που επιλέγουν να κάνουν οι χειμερινοί τουρίστες στις διακοπές τους εξαρτώνται από το προσωπικό τους εισόδημα. Επίσης, η επιλογή του αθλήματος που κάνουν δεν επηρεάζεται από κανένα δημογραφικό στοιχείο και τέλος ο βαθμός ικανοποίησης των αναγκών τους επηρεάζεται από την ηλικία του ατόμου.

Λέξεις κλειδιά: χειμερινός τουρισμός, Καϊμακτσαλάν, ψυχαγωγία.